

εἶναι, οὐκ ἂν δύναιτο χωρισθῆναι Διογένης 2.8 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ . . . οὐδαμῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἢ δύναιτο Δημόκριτος 11.5 ὅταν ἡ σκοτίη (sc. γνώμη) μηκέτι δύνῃται μήτε ὁρῇ ἐπ' ἑλαττον μήτε ἀκούειν 248.2 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναιται δὲ ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πᾶσχειν εὖ 255.6 καὶ ἄλλα ἀγαθὰ, ὅσσα οὐδεὶς ἂν δύναιτο καταλέξει 278.6 ὅταν γένηται (sc. ἔκγονα), ταλαιπωρεῖ καὶ τρέφει ἕκαστον ὡς δύναιται Ἀρχύτας 3.15 κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (sc. ὁ λογισμός) . . . πείσας ὅτι οὐ δύνασονται λαθεῖν. Πρβλ. δύναιμι. || οἱ δυνάμενοι. Οἱ ἰσχυροὶ/οἱ πλούσιοι, the strong/the wealthy, Δημόκριτος 255.1 ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι Ἀρχύτας 3.11 διὰ τοῦτον (sc. τὸν λογισμὸν) οὖν οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυνάμενων. Πρβλ. πλούσιοι, μὴ ἔχοντες, πένητες. || μέγα δύνασθαι. Ἔχω μεγάλη ἰσχύ, have great influence, Δημόκριτος 95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσιν μέγα δύνανται.

δυνάσται. Ἀρχοντες μὲ δεσποτική ἐξουσία, rulers with despotic power, Δημόκριτος 251 ἢ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖς δυνάσταισι καλεομένης εὐδαιμονίης . . . ἐστι αἰρετωτέρη.

δυνατός (εἰμί) (συνών. δύνασθαι). Μπορῶ/εἶμαι ἱκανός, can/be capable, Ἀναξαγόρας 21 ὑπ' ἀφανρότητος αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) οὐ δύνατοί ἐσμεν κρίνειν τὰληθές. || **δυνατόν** (ἐστί). Εἶναι δυνατό, Δημόκριτος 250.2 ἀπὸ ὁμονοίης τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς πολέμους δύνατον κατεργάζεσθαι, ἄλλως δ' οὐ Ἀρχύτας 1.11 οὐ δύνατόν ἐστιν ἡμεν ψόφον μὴ γενηθείσας πληγὰς τινων ποτ' ἄλλαλα. || **τὰ δυνατά.** Αὐτὰ ποὺ μποροῦμε νὰ πράξομε/τὰ ἐφικτά, the possible/viable, Δημόκριτος 3.6 μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν 191.6 ἐπὶ τοῖς δυνάτοις οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖς παροῦσιν ἀρκέσθαι.

δύο. Δύο, two, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν Μέλισσος 6 εἰ γὰρ δύο εἴη, οὐκ ἂν δύνατο ἄπειρα εἶναι Ἐμπεδοκλῆς 29 οὐ γὰρ ἀπὸ νώτοιου δύο κλάδοι